

másul vette. **Ügyvezető alelnök** javaslatára a bizottság jegyzőkönyvben mondott köszönetet mindazoknak, akik a pécsi kiállítás alkalmával a társulat működését támogatták.

Kórody György a jubiláris kiállítás előkészítési munkáit részletesen ismertette és bemutatta a tervrajzokat. A kiállítás az Iparművészeti Múzeum egész földszintjét el fogja foglalni. Az egyes fülkéket külön tervezők rendezik be. A szoba-berendezések terveivel megbízott iparművészek már munkába is kezdtek. A kiállításon a legkiválóbb magyar iparművészek és műiparosok vesznek részt. A bizottság megállapította a résztvevők névsorát s kis bizottságokat alakított, amelyeknek feladata az anyag összegyűjtése lesz. A bizottság felhatalmazást adott az elnökségnek és a rendezőségnek a jubiláris kiállítás előkészítő munkálatainak folytatására, majd elnök, több tárgy nem lévén, az ülést bezárta.

1935 június 18-án a bíráló bizottság tartott ülést **Ligeti Miklós** elnöklete alatt, amelyen megjelentek: dr. **Szőnyi Ottó**, **Csányi Károly**, **Kórody György** és **Helbing László** titkár.

Elnök üdvözölte a megjelenteket és az ülést megnyitotta. Felolvasta a választmány által megválasztott bíráló bizottság névsorát és bejelentette a bizottság megalakulását. Javaslatára a bizottság elnökéül választotta **Helbing Ferencet**, helyettes elnökéül pedig **Csányi Károlyt**. Az elnök távollétében tovább vezette az ülést és javaslatára, amelyet a bizottság elfogadott, határozatilag mondotta ki, hogy előadót a bizottság esetről-esetre fog választani. A jubiláris kiállítás előkészítő munkálatairól részletesen tájékoztatta a bizottságot, majd több tárgy nem lévén, az ülést berekesztette.

1935 június 19-én a propagandabizottság tartott ülést **Ligeti Miklós** elnöklete alatt. Az ülésen részt vettek: **Horváth Béla**, **Grabowiczky Leon**, **Nádler Róbert**, **Somody Pál**, dr. **Szőnyi Ottó**, **Zadubánszky Irén** és **Helbing László** titkár.

Ligeti Miklós alelnök üdvözölte a megjelenteket és az ülést megnyitotta. Felolvasta a választmány által megválasztott propagandabizottság névsorát és bejelentette a megalakulást. Javaslatára a bizottság elnökéül **Wälder Gyulát**, helyettes elnökéül dr. **Szőnyi Ottót**, előadóul pedig **Somody Pált** választotta meg. **Wälder Gyula** távollétében **Ligeti Miklós** vezette tovább az ülést és tájékoztatta a propagandabizottságot a társulat jövő kiállítási programjáról és főként a jubiláris kiállításról. Ismertette a kiállítás terveit és elgondolását s bejelentette, hogy a karácsonyi kiállítás a jubiláris kiállításba fog belekap-

csolódni. Többek hozzászólása után **elnök** megköszönte a tagok megjelenését és az ülést berekesztette.

• IN MEMORIAM •

KNER IZIDOR. Hetvenhatéves korában meghalt Gyomán a magyar grafikai iparnak valóban legmértőbb aranykoszorús mestere. Elköltözéséről tulajdonképp kétféleképp lehet írni. Egyfelől áradó szavakkal emlékezni meg életrajzáról, mely a szegény, szerény kompaktor-ivadéknak nagyszerű felemelkedése odáig, ahol a kis vidéki műhelyből világszerte ismert officinát fejlesztett ki. Ebben a nehezen iparosodó országban méltó párja ez a pályafutás a **Mechwart**, a **Zsolnay**, **Thék**, **Jungfer** s annyi más bátorlendületű alkotó-életnek. Hirdetője annak, hogy a munka még a legmagasabb eszmények célkitűzésével is hasznos az egyénre, eredményes a közre nézve. De lehet egy más hanglétrán is beszélni érdemeiről s akkor úgy kell hangolni, ahogy életében nevezte mindenki: **Kner bácsi** alakja lebeg előttünk. Magas, komoly, becsületes ősz alakja, mely mögött a magyar érzések, az ízes magyar beszéd s a régi világ kivesző humorának napfénye cikázott. Nem volt egyszerűen a munkaadó, a grafikai főnök, hanem tetőtől talpig ember. Ha megmaradt volna a közigazgatás országos nyomtatványszállítójának, ma bizonyára palotája és szabályos részvénytársasági kormányzata volna a **Kner-vállalatoknak**. Azonban az embert vágyai vezérlik s így már a mult század utolsó negyedében azzal szórakozott **Kner bácsi**, hogy új, fiatal grafikus-tehetségeket fedezett fel és foglalkoztatott, akiknek legtöbbször ma már világhírű. Azután szép-könyvek kiadásában, világirodalmi fordítások terjesztésében lelte kedvét, majd olyan pazar bőkezűséggel vitte a mi klasszikus költőinket illusztrált bibliofil könyvekben az olvasók elé, mintha itt a költői művekért és szép könyvekért verekednének az emberek. Szerenese, hogy a keserű kiábrándulások nem könnyen tettek kárt az ő ragyogó kedélyében. A tréfa birodalma, a humor melegforrása, a legjobb fiatalító kúra erejével edzették a lelkét s egy-két évtizeddel ezelőtt kedvesen esőrgedező patakává változtak önéletrajzi munkáiban. Szerényen elkerülte ezekben, hogy arról beszéljen, ami életének legtöbb érdeme: a magyar könyv szép tálalásának, a nyomtató-ízlés magas kultúrájának félszázados nehézségeiről. Gyoma ma is a legtiszteltebb helye ennek a könyvkulturának s még ennél is több: erkölcsi idézet, szálló ige mindnyájunk számára, ha azt akarjuk bizonyítani, hogy a magyar ugarból is fakaszthat az erős akarat és a hozzáértés szárnyaló művészi alkotásokat. (N. P.)